

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice šte. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 13. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska petit-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gl., za pol leta 6 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 86 kr.

Štev. 87.

V Ljubljani v soboto, 18. aprila 1885.

Tečaj II.

Besede in dejanja.

Poročila, ki prihajajo zadnje dni o afganski zadevi, so polna protivja. Kmalu brzjavljala se, da se bode stvar mirnim pôttem razvozljala, da do boja ne bode prišlo, kmalu zopet kaže se na to, da je vojska med obema mogočnima tekmecoma v Aziji, do koje enkrat po prepričanji mnogih mora priti, uže zdaj neizogibljiva. Čitati je, kako si vladujoči krogi ob Temzi, kakor ob Nevi na vse moči prizadevajo ohraniti mir, ruski car, kakor angleški premier izjavljata, kako obžalovanja vredna da bi bila vojska, po časnikih pa nastaja navzlic temu hrup večji in večji, in od dné do dné tirja se z večjo odločnostjo, da naj se temu neznosnemu stanju uže skoro s krepkim postopanjem konec stori.

Kedor površno in le mimogredé bere ta poročila, kedor si ne jemlje časa, da bi preudarjal o tem, od kodi ta in oni glas prihaja, temu bode se kmalu v glavi vrtelo in o celi zadevi ne bode imel jasnega pojma. Kedor pa se s to stvarjo temeljiteje peča, kedor različna nasprotujoča si poročila hladnokrvno premišlja in natanko razmotriva, uvidel bode po kratkem trudu, da se dajó vsa ta zdaj mir, zdaj vojsko napovedujoča naznanila prav lahko razvrstiti in v nekako sistemo spraviti. Mir oznanjuje se vedno le v tistih brzjavah in poročilih, ki prihajajo od diplomatične strani, poročila, ki se pošiljajo neposredno iz krajev, od koder preti nevarnost, med svet, pa so polna bojnega duha. To je ravno, da se v diplomatičnih krogih večkrat drugače govori, drugače zatrjuje, nego se na tihem ravna.

Zlasti ruski diplomaciji ne dá se odrekati, da ima v tem oziru poseben talent. Želeč vselej le mir, prodirali so Rusi vedno in vedno v Aziji na-

prej, in tako prodirajo tudi sedaj. O tem prepriča nas neko poročilo generala Komarova, ki je na videz čisto nedolžnega zapopadka, a če si ga človek nekoliko natančneje ogleda, zeló velikega pomena. Ta poročila namreč, da se je tepeni afganski vojaški oddelek pomaknil do Herata nazaj, da je on v Pendždehu, hotéč anarhijo preprečiti, vpeljal začasno upravo in da za sedaj nima povoda dalje prodirati. Iz tega poročila razvidno je, da so Rusi tebi nič meni nič zaseli Pendždeh in da se tam obnašajo, kakor v kaki domači deželi. O tem brzjavljalo se je uže zdavnej med svet, a z diplomatične strani oporekalo se je, da bi bilo res, in sicer je Gladstone sam v angleškem parlamentu, ko so bili časopisi prinesli to novico, izjavljal, da ni nič resnice na tem. Pa še nekaj družega važnega posname se lahko iz Komarovega besedij, da misli namreč, kakor hitro se mu ponudi prilžnost in povod, še dalje iti. Med tem, ko se bode od vlade ob Nevi zatrjevalo Angleški, da se želi mir ter se naglašalo, da bi bilo obžalovati, ako bi se stvar tako daleč tirala, da bi prišlo do krvoprelitja, pomikale se bodo ruske vojske čete dalje in dalje, dokler se bode njih načelnikom dobro in potrebno zdelo. Isto postopanje opazovalo se je uže večkrat prej, tako se je ravnalo od ruske strani tedaj, ko je širna država razprostrla mogočno svojo roko nad Khivo in Turkestan in pri več drugih prilžnostih. Angleška dala se je dosedaj še vselej omamiti sladkim besedam, a Rusi dosegli so res v miru in brez prelivanja krvi, po čemer so hrepneli.

A zdi se, da so Rusi tudi na drugi način uže delali in pripravljali si pot za to svojo najnovejšo ekspedicijo, ako je le kaj istine na tem. Kar poroča „Novoje Vremja“. Temu časopisu se namreč piše, da je v Afganistanu buknil vstanek.

Ako se ta novica obistini, potem zadobi cela zadeva angleško-ruskega prepira vse drugo lice, kajti vstanek proti sedanjemu emiru bil bi zlasti za Ruse velikega pomena. Kakor hitro se je bojevati emiru za svoj prestol, prišli so Angleži ob svojega zaveznika, ako jim je ta sploh kedaj odkritosrčno udan bil, in predno bi angleške vojske čete prodrle od Indije sem čez Afganistan do ruskih krdel, biti bi morale marsikateri boj na afganski zemlji za svojega varovanca, za svoj vpliv in veljavo v tej deželi. Sicer bi ravno tak vstanek znal imeti dobre nasledke. Ravno to namreč znalo bi Angleško ostrašiti, da bi se ne upala pričeti vojske z Rusi, dobro vedoč, da more omagati in premagana biti, ako bi ji uže s prebivalstvom Afganistana treba bilo, bojevati se. Iz vsega tega pa sledi, kako dobro Rusi vsako svojo stopinjo preračunajo, kako premišljeno da pri vsem svojem dejanju in početju postopajo. Kajti dvojiti se ne dá, da so Rusi sami zasejali nezadovoljnost med Afgance in da so si na ta način pot do svojega smotra ogladili. Med tem, ko se na Angleškem vedno le z orožjem rožlja, ko se kriči, vpije ter grozi, smeja se Rusi vsemu temu in molčé, a tim pridneje delujejo na vseh straneh in se tako čisto po tihem približujejo zaželenemu cilju. Angleška pa bode prišla necega dné, toda prepozno, do britkega spoznanja, da ji je bilo potreba menj besedij, a več odločnega dejanja.

Angleška in Turčija.

P. C. — Angleška si na vse kriplje prizadeva, da bi se resila iz osamljenosti, v kateri se zdaj nahaja.

Med temi prizadevanji vzbujajo največje zanimanje ona za zvezo s Turčijo. To prosjačenje za prijaznost Turčije v zdanjem kritičnem polo-

Listek.

Beračica.

(Spisal Guy de Maupassant, posl. B—k.)

(Konec.)

Skozi štiri leta nosila mu je še vsako leto svoje prihranjene krajcarje, katere je mladi Osel smehljajoč spravljaj in se je zánje dekletu poljubovati dajal.

Svôte, ki mu jih je leto za letom donašala, bile so jako različne. Enkrat ni bilo več nego tri groše, drugokrat goldinar, tretjič, ko je bila pa jako slaba letina, mu je samo ubozih 8 krajcarjev prinesla in je, sramovaje se, britko jokala, da mu tako malo dati zamore. Tembôlj zadovoljna približala se mu je pa v teku četrtega leta. Imela je cela dva goldinarja na strani, katera je mladi Osel smehljajoč in srčno zadovoljen od „beračice“ sprejel.

Tako sta se bila navadila drug na družega, ona nánj, da je noč in dan nánj mislila; on pa na njene denarje, da jo je vsako leto že z ne-

kako nevoljo pričakoval ter ji je hitel nasproti, kar jo je posebno veselilo.

Kmalu na to pa je zginil. Vtahnili so ga v nek zavód.

Povpraševaje po njem, je kmalu zvedela zánj. Sedaj pa je bila njena skrb, kako bi stariše pregovorila, da bi ravno ob počitnicah tjakaj prišli, kar se ji pa ni posebno posrečilo, kajti, še le drugo leto znala si je tako vravnati delo, da so semkaj došli ob počitnicah. Dve leti ga torej uže ni videla. Pa kako se je spremenil! Komaj, komaj da ga je spoznala, tako je zrastel, tako se je spremenil! Lepši je postal. Kako so se mu podale zlate gumbice na dijaški bluzi. On je pa ni hotel več poznati, mimo nje je šel in še pogledal je ni.

Dva dni je zato jokala in od tedaj je brez prenehanja trpeti jéla.

Vsako leto prišla je semkaj, ter je skušala priti v njegovo bližino, če tudi si ga ni upala pozdraviti. On je pa še pogledal ni več. Tem strastnejša postala je pa v njenem srci ljubezen do njega! Ravno pred njeno smrtjo mi je rekla: „Ta

Vam je bil edini mož, ki sem ga na svetu videla, in po pravici Vam povem, da ne vem, ali razen njega še kak drug možki na svetu živi.“

Ko so ji stariši pomrli, poprijela se je zapletavanja sama na svojo roko. Dobila si je dva velika huda psa, ki sta ji bila zvesta čuvaja po noči in po dnevu. Nihče si ni k nji upal.

Ko je čez nekaj časa zopet semkaj došla, videla je Osla iz lekarne stopiti; pod pazduho vodil je mlado gospó. To je bila njegova žena, kajti oženil se je bil.

Še tisto noč skočila je v vodo, toda venkaj so jo potegnili in v lekarno nesli, kjer so pozvonili.

Mladi Osel prišel je kmalu doli, da bi samomorilko k življenju obudil.

Ne da bi jo bil spoznal ali spoznati hotel, odpel ji je obleko, ter jo je z raznimi esencami po životu drgnil; ko je zopet oči odprla, ji osorno reče:

„Ali ste nora, kdo bo le tako neumen?!“
To je bilo zadosti, da ji je zopet dalo pogum do življenja, saj je on z njo govoril in to jo je

žaji pojasnjuje prav drastično značaj angleške politike. A zdaj postali so tudi uže ob Zlatem rogu prebrisani dovelj, da spoznajo Gladstonove ponudbe, kakor na drugi strani vlada tudi na Dunaji in v Berlinu trdna volja, da se Turčija ne pusti zamotati v angleško-rusko vojsko. Osamljenost Angleške bode v tem trenutju najboljši porok za ohranitev miru, vsaj v Evropi. Zveza Turčije z Angleško bi mogla na Balkanskem poluotoku imeti nepreračunljive posledice.

Po poročilih iz Carigrada pa se kaže, da je tudi Turčija odločena, da v slučaju angleško-ruske vojske zavzima nevtralnno stališče. Turški državniiki celó zatrjujejo, da se niti v Londonu, niti v Petrogradu ne pričakuje, da bi Turčija zavzela kako strankarsko stališče, ter označujejo vse drugače se glaseča poročila kot neosnovana in samovoljna domnevanja. Turčiji leži pred vsem na tem, da prepriča Rusijo, da je odločena, vestno varovati prehod skozi Dardanelle po obstoječih pogodbah. V Carigradu razširjene govornice, da se bode angleška eskadra koncentrovala v zalivu Bessika, kakor tudi, da je Fehmi paša določen kot poslanik za Berlin, dozdanji tamošnji poslanik Said paša pa da pride kot namestnik Musurusa paše v London, označujejo se kot neutemeljene. V vseh turških krogih izražajo se najživejše bojzani o posledicah, katere bi angleško-ruska vojska za Turčijo tudi tedaj imela, če bi jej stala, kakor se je odločila, na po polnem nevtralnem stališču nasproti. Na drugi strani pa se goji nada, da se bode Angleška potegnila iz Egipta nazaj in da bode Turčiji možno konečno do pravice, katere záse reklamira.

Kar se te slednje točke tiče, poroča se iz Kahire, da se med angleškim kabinetom in Turčijo gledé Egipta vršé resna pogajanja. Angleški kabinet stavi zahtevo, da Turčija postavi njemu na razpolaganje vojni oddelek, da v potrebnem slučaju zasede Egipt ter nadomesti angleške čete v Sudanu. Vender se kot pogoj pristavlja, da bodo turškim četam zapovedovali angleški častniki. Od strani Turčije kaže se največje zadovoljstvo, obetajo se čete na razpolaganje, pogoj pa, da bi Sultanovim četam zapovedovali častniki angleške kraljice, označuje se kot nesprejemen. V tej točki kaže se — Turčija tembolj trmoglavu, ker pozna namero angleške vlade, da bi na vsak način dobila njeno pomoč. Po poročilih iz Londona in iz Kahire došlih, da se v slučaju potrebe jeden del okupacijskih čet pošlje v Indijo, kakor tudi iz skoro ob jednem došlega naznanila Turčije, da bi z dovoljenjem Angleške v Egiptu posredovala, če bi nastali v Egiptu nemiri, sklepati se more, da so dogovori blizu konca. Kooperacija angleških s turškimi četami je skoro da izključena.

zopet srečilo. Ponudila mu je denarja za njegov trud, pa nič ni hotel vzeti od nje.

Tako ji je odslej teklo življenje. Po celi deželi je zapletala stole in na Osla je mislila. Vsako leto po enkrat videla ga je pa v njegovi lekarni. Srce se ji je krčilo, kadar je stopila tje-kaj, nakupavajoč zdravil za celo leto. Na ta način ga je videla, je z njim govorila in mu je zopet mogla denar dajati, katerega se sedaj ni mogel ubraniti — — —

Kakor sem Vam uže povedal, je ona letošnjo spomlad umrla. Ko mi je bila celo žalostno zgodbo o ljubezni brez cvetja ovnelega srca povedala, me je prosila, naj izročim onemu, ki ga je celo življenje brez nade ljubila, vse njene prihranjene novce, kajti le zanj je delala, vedno le zanj; stradala je, le da je štediti mogla, le da si je bila v zavesti, da se bode po njeni smrti vsaj še enkrat nje spominal. Izročila mi je tisoč in sedemintrideset goldinarjev. Sedemintrideset goldinarjev dal sem duhovniku za pogreb; ko se je poslednji zdihljej oprostil iz njenega srca in je ona svoje trpljenje na tem svetu dokončala, vzela

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Gospodska zbornica rešila je pri včerajšnji seji ves dnevni red brez debate v drugem in tretjem čitanju. Sklenilo se je, da se več peticij odstopi vladi, med temi tudi ono za postavno ureditev deželnih in občinskih doklad pri železniških črtah državnih železnic. Prihodnja seja bode v ponedeljek.

Obrtni nadzorniki položili so trgovinskemu ministerstvu obširno letno poročilo o njihovem nadzorovanju, in trgovinski minister izrekel jim je za njihovo istinito marljivo delo svoje priznanje. V pismih obrtnim nadzornikom izreka minister, da je iz predloženega mu letnega poročila razvidel, kako marljivo in strokovnjaško so opravljali svoj posel, konečno izreka minister nada, da bodo obrtni nadzorniki še na dalje z isto marljivostjo in natančnostjo izpolnovali svojo dolžnost.

Štajerski liberalci jeli so se uže zeló pripravljati za državnozbornske volitve. Dne 15. t. m. sestavil se je v Gradcu nemško-liberalni volitveni odbor. Pri tem shodu poudarjal je tudi jeden govornik, mestni odbornik graški, ter poudarjal, „da mora opozicija še hujša postati, da se mora težišče bolj na levo pomakniti; zdaj da mora nastati mestu „Zjedinjene levice“ „nemški klub.“ In mož je tolažil na dalje svoje vernike, da jim je zmaga pri volitvah zagotovljena. — Te dni sklical je tudi poslanec knez Alois Liechtenstein svoje volilce v Št. Ruprecht na Rabi ter naznanil, da še sprejme kandidaturu. V poročilu o delovanju državnega zbora je omenjal, da se je v dóbi pomirjenja zdatno zboljšal finančni položaj države, da so zdaj finančne razmere proti prej zeló ugodne.

Iz Zagreba se poroča, da je bil pri včerajšnjih volitvah v Ogulinu izvoljen jednoglasno korar Vučetić saborskim poslancem. V Koprivnici in v Ivanici prodrla sta kandidata Starčevićeve stranke, Pevalek in Grzanić. V Verovitici bil je izvoljen grof Ferdo Pejačević z absolutno večino. Pri novih saborskih volitvah je torej izgubila narodna stranka jeden sedež (v Novi Gradiški), Starčevićjanci so obdržali vse dozdanje sedeže.

Načrt novega saborskega reda je uže dogotovljen, in poročevalec predložil ga bode v kratkem odseku. Danes snide se sabor, a na dnevnem redu ne bode imel posebno važnih predmetov, razen proračuna. Vlada predložila bode saboru tudi postavni načrt o povišanju plače vseučiliškega knjižničarja (od 1400 gld. na 1600 gld.), določilo o pokojnini 400 gld. njegovi vdovi, kakor tudi zistemizovanje pristavove službe (plača 1200 gld.). Zagrebško vseučilišče šteje 70 000 zvezkov.

Tuje dežele.

Nemški državni zbor sprejel je pri dalnji debati o carinski noveli predloge, naj se na ce-

sem klobuk in zapustil čudno žensko. Drugi dan podal sem se k Oslovim. Dobil sem ja ravno pri zajutruku. On in ona sta lepo rejena in jima je zdravje na obrazih brati. Povabila sta me, naj prisedem, ter sta mi ponudila čašo višnjevice. Z mehkim glasom, ker do v dna srca ginjen, pričel sem svojo povest, in svest sem si bil, da ju bo do solz ganila.

Toda lekar je komaj slišal, da ga je ta vlačugarska baba, ki je stole zapletala in razcapana hodila, da se Bogu vsmili — ljubila, je bil uže ves razjarjen. Ravno tako se mu je zdelo, kakor bi bil s tem kaj zgubil na svojem pošteni pri ljudeh ali svojo domačo čast.

Njegova gospa čutila se je ravno takó razžaljeno, kakor on. Vedno je ponavljala: „Oh ta beračica, oh ta beraška baba! Kako se le podstopi mojega moža ljubiti!“

Kaj družega ni vedela povedati, kakor da je vedno le, „oh ta beračica“ gonila.

Lekar pa je planil k višku, kakor bi ga bil sršen pičil. Velike korake delal je po sobi gori

ment vpelje 30 vinarjev carine, na cikorijo pa jedna marka.

Jeden del italijanskih listov jel je zeló prijazno pisati za Ruse ter se poganjati za njih politiko v Osrednji Aziji. „Popolo Romano“ prinaša na pr. članek, v katerem odločno obsoja angleške zahteve, da bi morala Rusija dati zadostenje za boj pri Penždu. Ne Rusi, marveč Afganci se morajo grajati zaradi dogodka pri Penždu.

„Novoje Vremja“ pripoveduje, da je v Afganistanu nastal upor proti emirju. Upor provzročilo je potovanje emirjevo v Raval-Pindi, ker njegov narod ne odobruje angleške politike Abdurrhamana.

V „Times“ se brzojavlja iz Suakima, da so si v angleškem taboru zbrali posebno sredstvo, da mogó dopisavati z Osmanom Digmo. General Graham in polkovnik Chermside pripravljata pisma, v katerih pozivljeta Osmana Digmo in njegove ljudi, naj bi se spustili v pogajanja. Ta pisma odposlala se bodo v balonu, kateri bode pal na zemljo v Tamaju. Majorju Templarju se je izročilo oskrbovanje te podnebesne pošte; goji se nada, da se po tej poti dobi kak odgovor od čudovito tihega sovražnika.

Dopisi.

Iz Trsta, 16. aprila. (Izv. dop.) V Trstu in v okolici pričelo se je v slednjem času živahno gibanje, vse se zanima za bodoče državnozbornske volitve; Slovenci in Lahji napeli so uže vse svoje moči. Najbolj pa se trudi italijansko društvo „Concordia“, ali kakor mu tu navadno pravijo „Cikorija“, delati propagando za italijanske poslance. Pod krinko, da hoče skrbeti le za koristi okoličanov, da jej drugo nič mari, preslepi marsikateriga kratkovidneža. Žal! da se je uže marsikateri Slovenec pustil premotiti. Saj bi vender vsak poštenjak moral koj poznati „tiča po petji“, in Cikorijaši nikakor preveč ne skrivajo svojih nakán, zraven pa še postopajo z nečuveno drznostjo in nesramnostjo. Vsa sredstva so jim dobra, da vlové kakega člana, vsa podla sredstva uporabljajo, kadar gre onečastiti nasprotnika. In takim ljudem se Slovenci pridružujejo, in žal! da potem ti ljudje po svetu trosijo obrekovalne vesti.

Pred tremi dnevi imelo je laško politično društvo izreden občen zbor, in pred ta zbor stopil je samosvestno g. Burgstaller in poročal je v visokodonečih besedah o blagonosnem (?) delovanju tržaških poslancev, se vé da je govoril samo o treh tržaških poslancih, Nabergoja niti omenil ni. In ko ga je nekov Slovenec interpeloval, kako da govori samo o treh poslancih, stresel je možak samosvestno z glavo ter dejal, da pripada Nabergoj drugi stranki, da ima druge namene, on pa se trudi samo za blagor Trsta. Smešen, ta možic! Nu, pa saj bode menda tudi njegovemu gospodstvu konec; dozdanji njegovi volilci III. razreda bodo

in doli. Turška rudeča kapa povabila se mu je na eno uho.

„Ali je vam to razumljivo doktor?“ vprašal me je v eni sapi. „Ali si morete za poštenega človeka kaj bolj neprijetnega misliti? Oh, zakaj mi ni kaj tacega na misel prišlo, ko je baba še živela! Zapreti bi jo bil dal, orožnike bi bil pónjo poslal. V ječo naj bi jo bili vrgli, da bi ne bila nikdar več videla belega dne!“

Verujte mi, da sem stal, kakor okamenel. Nisem vedel, kaj bi rekel, ne kaj bi storil. Ker sem moral pa svojo nalogo dokončati, začel sem zopet:

„Naročila mi je, da naj vam izročim njene prihranjene krajcarje, ki znašajo v okroglem številu tisoč goldinarjev. Ker vam je uže sam spomin na to babnico tako mučen, bode pač najbolje, da njeno zapuščino prepustite revežem naše občine.“

Kakor podna vrata zazijala sta oba h krati váme. Potegnil sem denar iz žepa. Bil je iz vseh vetrov vkup nabran iz krajcarjev, dvojač, tolarčkov, petic in dvajsetic.

pač uvideli, da je skrajni čas, da si izvolijo moža-besedo, ne pa takega vetrnjaka, kateri je obljubil pridružiti se Hohenwartovemu klubu, a se je vrgel v naročje Coroninijevemu.

Slovenci imeli bomo mnogo posla, da si zagotovimo volilce, a vse to bi šlo, da bi le med nami vladala lepa sloga. A so uže nekateri elementi, kateri na noben način mirovati ne morejo, njih jedina skrb je, da se ločijo od drugih. V jedinstvi je moč! žal, da se na ta rek le premalo ozir jemlje. Saj nekaterim nemirnežem celó ni po godi, če jedno društvo napreduje, se razcvita; brz sklenejo ustanoviti drugo, iz osebnega nasprotstva. Tako je v „Delavskem podpornem društvu“ 1500 članov in članic; društvo ima krasne društvene prostore, bogato knjižnico, časopisov in za vse to ni treba udom ničesar plačevati, vendar pa dobijo člani v bolezni znatno podporo. Nasproti temu društvu pa se je ustanovilo „Tržaško podporno in delavsko društvo“, katero pa šteje samo okolo 40 članov in je v vednem nasprotstvu s prvim.

Vidite, to so žalostne razmere. Naj bi vendar vplivni možje delovali na zjedinjenje, na združenje! Čemu treba cepiti itak skromne moči?

Kakor znano, ušlo je politično društvo „Edinost“ rekurz proti sklepu mestnega zbora, da mestni uradi ne sprejemajo slovensko pisanih vlog, in odlok na ta rekurz prišel je, kakor poroča list „Edinost“, še le dné 7. t. m. v roke predsedništvu omenjenega društva. O tem odloku poroča list „Edinost“ z dné 8. t. m. takó-le: „Ta namestniški odlok se glasi tako, da je namestništvo naznanilo županu tržaškemu, da je oni sklep nezakonit, kar je vladin komisar izjavil tudi v javni seji mestnega zbora, ko je namruč zbor odbil prošnjo zaradi slovenskih ljudskih šol samo zaradi tega, ker je bila pisana v slovenskem jeziku, in da ima on po obstoječih postavah sprejeti prošnjo zaradi slovenskega uradovanja z okolico pisano v slovenskem jeziku. Namestništvo je torej rekurz „Edinosti“ rešilo v zmyslu pravice in obstoječih postav. Bomo videli, ako bode zdaj mestni zbor ono prošnjo, ki je ostala zdaj v mestni hiši in ni bila vrnjena, kakor prvokrat, predsedništvu društva „Edinosti“, tudi rešil, ali pa jo pokoplje med mnoge druge enake akte v grob pozabljenosti. Društvo „Edinost“ ima zdaj nalogo, da čuva na dalje pravice tržaških Slovencev in učini nadaljne korake, ako bodo potrebni. Sicer pa bomo o tej stvari še pisali.“

To je istina! In „Edinost“ bode gotovo storila vse, kar bode zahtevala obramba slovenskih pravic. Čudom se moremo le čuditi, da vaš „preučeni in o tržaških razmerah korenito poučeni“ najstarejši dnevnik prinaša „v svoji resnicoljubivosti“ vselej o takih zadevah navlaš napačne vesti. Nu, pa saj vemo, da je „Narodu“ in njegovim tukajšnjim dopisnikom le oseba vse, stvar nič.

„Kako se vam zdi?“

Gospa Oslica je prva pogum dobila:

„No, ker je to poslednja želja te . . . te osebe, mišim, da bi se ji skoro ne smela vstavljati.“

Osel pravi, ko je še dvakrat ali trikrat nevoljno z glavo otresel:

„Se vé da, za to bi se dalo kaj kupiti našim otrokom.“

„Kakor vam drago,“ sem pristavil.

Osel: „Ker vam je ta . . . ta oseba torej to naročila, dajte nam svoto v božjem imenu. Se bo uže še priložnost ponudila, da bomo z njo kako dobro delo storili.“

Jaz pa sem mu denar izročil, sem se pripočil in odšel.

Drugo jutro prišel je Osel k meni in je nekako osorno začel: „Tista oné . . . tista oseba je zapustila tudi voz; kaj bo pa s tistim?“

„Nič, če ga zamorete rabiti, vzemite ga.“

„Pač; ravno prav mi bo. Porabil ga bom za skladišče steklenic.“

Razne vesti.

— (Živ — mrtov.) Iz Monako se poroča dogodbica, kako je nekov igralec preslepil upraviteljstvo igre. V njegovem interesu je, da se ne najde nobeno truplo brez denarja, kajti drugače bi se njemu očitalo, da je nesrečneža oropalo do slednjega krajcarja. Kadar kak igralec zapusti igralno dvorano ter kaže, kakor bi si hotel zaradi velikih izgub vzeti življenje, tedaj gre za njim skriven agent, da mrtvecu vtakne v žep možnjico denarja. Nekov igralec zastavil je ravno slednje krajcarje ter kazal veliko obupnost; prijel se je za čelo ter opotekajoč se odšel iz dvorane; kmalu začul se je strel. Agent opravil je svojo dolžnost, vtaknil je nekaj denarja mrtvemu ter se potem splazil od tod. Ko pa se je čez nekaj minut zopet vrnil, našel ni niti trupla niti kakoga krvavega sledu. Poročilo se je to policiji; policija poiskala je samomorilca ter ga našla na kolodvoru v Nici, kjer je ravno použival prav ukusen in bogat zajutrek.

— (Nenavadna bolezen.) Iz Pariza se piše: Dnó 8. t. m. prinesli so v „Hotel Dieu“ šestnajstletno krasno deklico, ki je vsled malega prehlajenja začela kihati in ni mogla s kihanjem več prejenjati. V bólnici kihnila je povprek v minuti štiridesetkrat, a v treh dneh petdesettisučkrat. Kakor se je izrazil zdravnik Chareot, je to kihanje v zvezi z dihanjem, takó da skoro vsaki dihlej zdrži dotične živce v nosu. Nesrečna deklica je vsled tega baje v veliki nevarnosti.

Domače stvari.

— (Cesarjevič Rudolf) praznoval je včeraj svoj godovni dan. Tem povodom bila je zjutraj v dvorni župni cerkvi slovesna božja služba, katere se je udeležil cesar, cesarjevič in cesaričina.

— (Potrjen sklep.) Sklep deželnega zbora kranjskega, s kojim se dovoljuje mestni občini Novo Mesto od l. 1885. do vštete 1887. l. pobiranje 4 % naklade na najemščino od stanovališč s to izjemo, da se ta naklad od letnih hišnih najemščin pod 24 gl., od najemščin za stanovališča c. kr. vojaških uradov in c. kr. častnikov ne pobira, od drugih hišnih najemščin pa od vseh od vsacega goldinarja po 4 krajcarje, zadobil je Najvišje potrjenje.

— (Kedo provocira?) Zadnji „Slovan“, ki se tako rad nedolžnega dela in krivdo vsacega prepira le na druge vali, ima s člankoma, ki ja je deželni poslanec prof. Šuklje „o dolenjski železnici“ v našem listu pisal, mnogo opraviti, a ker si s tehtnimi razlogi na njihino vsebino upa! ni, napada g. pisatelja na nečuden način ter mu naravnost očita izdajstvo, primerjajoč ga z nekim drugim slovenskim poslancem, ki je, pred leti od svojih rojakov voljen, zapustil bil narodno zastavo. Ker častivredni „Slovan“ nikakor dokazal ni, da je taka primera le količkaj opravičena in ker je naše sveto prepričanje, da je deželni poslanec prof. Šuklje ravno tako goreč in vnet rodoljub, kakor vsak drug slovensk poslanec, zavračamo ta napad „Slovana“ kot **nevredno sumničenje ne-**

Odhajajočega sem še nazaj poklical.

„Zapustila je tudi starega konja in dva psa.“

Osel nekoliko premišljuje, potem pa vsklikne:

„Poznam staro mrho in tudi huda psa; nemogoče mi je, zastoj živčev jim dajati. Storite z njimi, kar je vam drago.“

Odhajajoč se je posmejal ter mi je v roko segel. Jaz sem mu jo pa še stisnil.

Moj Bog, kaj sem hotel? Na kmetih mora zdravnik z lekarjem prijatelj biti.

Psa sem si obdržal jaz; konja je pa župnik vzela, ki ima mnogo trave okolo župnijske hiše. Voz stoji pri Oslu za skladišče steklenicam, za denar si je pa železničnih delnic nakupil. Stari prismodi dal sem vsejati nekaj cvetic na grob, pod katerimi počiva nositeljica edino prave ljubezni, kolikor sem je celo svoje življenje spoznal.“ Zdravnik je vmolknil.

Markiza se je pa po očeh potegnila in zdihnila: „Le ženska je take prave in resnične ljubezni zmožna.“

blagih značajev, dobro vedoč, da noben pravičen Slovenec ne dvoji o poštenosti in neomahljivosti g. poslanca prof. Šukljeja.

— (Sekundarnima zdravnikoma) v civilni bólnici v Ljubljani imenoval je deželni odbor drd. Julija Darasza in drd. Ljudovika Stamma.

— (Umrla) je včeraj popoldne okrajnega glavarja vdova gospa Marija Pajk roj. pl. Scheuchenstuel v 71. letu svoje dobe.

— (Krajinska razstava v Mariboru) priredila se boče letos meseca septembra. Razstavili se ne bodo samo kmetijski pridelki in orodje, marveč tudi obrtni izdelki.

— (Graško vseučilišče.) Včeraj preteklo je tristo let, odkar je nadvojvoda Karol V. ustanovil graško vseučilišče. Prihodnje leto dné 14. aprila more vseučilišče praznovati tristoletnico svojega obstanka, kajti dné 14. aprila 1586 je bilo otvorjeno.

— (Socijalista so zaprli.) Iz Trsta se z dné 14. t. m. poroča: V tiskarni Avgusta Levija, kjer se tiska „Alabarda“, prijeli so danes popoldne metteur-en-pages-a Viljema Komerja, ko je ravno sestavljal prilogo za „Alabardo“. Preiskali so njegovo stanovanje ter našli več socijalističnih tiskovin. Komer je bil uže na Dunaji zaradi socijalističnih rovanj v preiskavi, pozneje podal se je v Pešto, od koder je odšel v Italijo. Ko so slednjič vsi črkostavci odpovedali stavljenje „Alabarde“, poklicala je Levijeva tiskarna črkostavce iz Italije, in med temi je prišel tudi Komer.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 18. aprila. „Daily News“ piše: Včerajšnja izjava Gladstonova obeta mirno prihodnost. „Standard“ poroča, da se bode nova mejna črta na jugu potegnila, kakor je Rusija začetkom zahtevala. Poročilo iz Tirpula pravi: Ko so Rusi Afgance razpodili, podali so se na svoje prejšnje postojanke. Komarov je zapustil Penžde. „Times“ pišejo: Iz Kandahara poslale so se pomožne čete v Herat. Dalje omenja ta list, da zdaj ni nikacega povoda, da bi spremenilo javno mnenje. Celó če bi bila angleška vlada pripravljena, Denždu in vsemu ozemlju, katero so zaseli Rusi, se odpovedati, bi vendar še ne bile vse ovire odpravljene.

Pariz, 17. aprila. „Officiel“ objavlja imenovanje Sadicarnota finančnim ministrom na mesto Clamagerona.

Petrograd, 17. aprila. „Reichsanzeiger“ piše: Včeraj v Petrograd došla depeša od Komarova poroča: Afganci zapuščajo vse postojanke ob meji. Ruske straže imajo vsa prejšnja mesta v oblasti. Ruski oddelek stoji v Taš-Kapri. Komarov se podá te dni ogledavat straže.

Niš, 17. aprila. Ministerski predsednik Garašanin prišel je danes po noči sim. Kralj se pripelje z dvornim vlakom ob 7. uri zvečer. Jutri se bode otvorila skupščina.

Suakim, 17. aprila. Britske čete zasele so brez ovire Otao. Gradnja železnice do Handuba se je danes dovršila; železnica gradila se bode takoj dalje do Otao.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 18. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	81·95
„ „ „ „ srebru	82·25
Zlata renta	105·90
5% avstr. renta	97·65
Delnice národne banke	858·—
Kreditne delnice	286·70
London 10 lir sterling	124·90
20 frankovec	9·85
Cekini c. kr.	5·87
100 drž. mark	61·—

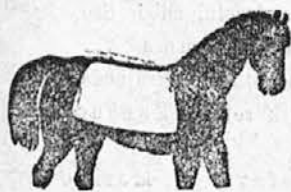
Tujci.

Dnó 16. aprila.

Pri Maliči: Jenny, Schindler, zasebnik, iz Glarusa. — Kirschbaumer, Steiner in Kalkof, trgovci, z Dunaja. — Dahlinger, trgovec, iz Lahra. — Feldscharek, trgovec, iz Kraljevéga Dvora. — Stehr, trg. potovalec, iz Trsta. Pri Slonu: Frankl, trg. potov., z Dunaja. — Bachrach, knjigovodja, iz Karlsdorfa. — Buzzy, zasebnik, z Ko-roške. — Sibal, župnik, iz Sevnice. Pri Južnem kolodvoru: Fusek, trg. potov., iz Granice. — Pergar, zasebnica, iz Št. Kocijana.

Prosim! Čitajte!

Promet z Rumunijo pojema, mnogobrojno padajo firme, koje so veljale do sedaj za najsolidnejše in kojim sem mnoga leta pošiljal

konjske odeje.

Moja velikanska zaloga leži torej vsled tega po polnem brez koristi, in zaradi tega bi se je rad znebil za vsako ceno. — Te odeje, jako pripravne tudi kot posteljne

in kopeljne odeje, so 190 cm. dolge, 130 cm. široke in iz zeló debelega, a mehkega, nepokončljivega blaga, in se pošiljajo po nečuvno nizki ceni proti vpošiljatvi

1 gld. 75 kr. za komad

ali pa proti povzetji. — Vspodbujen vsled dobre kakovosti teh odej in nečuvne nizke cene, javljam s tem, da te odeje, ako bi ne vstrezale zahtevam, vzamem nazaj brez pomisleka.

Svarilo.

Zaradi splošne priljubljenosti mojih odej, zgodi se, da se zlorabno ponarejajo, vsled česar p. n. občinstvo gledé lastne koristi in da se zabranijo zmotnjave, vljudno prosim, naročila natanko vpošiljati od trgovinskega sodišča vpisani tvrdki:

Universal-Versandt-Bureau: S.
Ottakring, Wien. (44) 3-1

Blago za obleke

le iz trajne ovčje volne, za moža srednje velikosti
310 metrov za gld. 4,96 iz dobre ovčje volne;
za 8,— boljše
jedno obleko 12,40 jako fine

Popotne ogrinjače, komad po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12. — Najfineje obleke, hlače, prevlekače ali svrhne suknje, blago za suknje in dežne plašče, tišl, loden, komis, predenino, cheviot, tricot, ogrinjače za dame in biljardne preproge, peruvien, toskin priporoča

Ustanovljeno **Jan. Stikarofsky** — 1866 —
fabriška zaloga v Brnu.

Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošiljavajo se gg. krojaškim mojstrom **nefrankovano.** Pošiljatve proti povzetji čez 10 gld. franco.

V zalogi imam sukna vedno za več nego 150000 gld. av. v. in umeje se, da mi pri veliki svetovni trgovini ostane mnogo suknjenih **ostankov**, dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej primoran, take ostanke po **jako nizkih fabriških cenah** razpečavati. Vsak pametno misleč človek mora sprevideti, da od tako malih ostankov **ni možno** razpošiljati **vzorkov** na ogled, ker bi marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je torej skozi in skozi **sleparija**, ako firme suknege blaga inserirajo suknene ostanke; v tacih slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne od ostankov, torej je namen takega postopanja očividni. (7) 24-11

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjavajo ali pak se pošlje nazaj denar.

Dopisi vzprejemljó se v nemškem, ogerskem, českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku.

Zahvala in priporočilo.

Podpisani se najvdaneje zahvaljuje svojim p. n. odjemnikom za njemu do sedaj izkazano zaupanje in priporoča k nastali sezóni svojo dobro preskrbljeno in izbrano zalogo

solnčnikov

za gospé in gospode

v jako lepi in veliki izbiri, priproste kakor tudi najelegantnejše oprave, po najnižjih cenah; dalje

dežnike

v neizprpljivi izbiri vsake velikosti in iz vsake vrste blaga, na pr. iz pavole, alpake, clotha, botany-blaga, pol-svile, svile, double-face-svile itd., na običajnih kakor i na tako priljubljenih praktičnih **patentovanih avtomat-stojalnih** z modernimi palicami po najnižjih cenah.

Specijalitete v dežnikih: Patentovani samo-odpiralnik, patentovani samo-zapiralnik, razložljivi dežniki in solnčniki za v kovčge; dalje solnčniki in dežniki s Titania-palico in zlatim stojalom so vedno na prodaj.

Prevleka in popraviljanje se kar najhitreje oskrbava, naročbe z dežele na posamično dežnike in solnčnike izvršujejo se natanko vsled zahteve promptno proti povzetji.

Razpečevalcem so vsled zahteve na razpolaganje dopodrobni cenilniki franco.

L. Mikusch

fabrikant dežnikov in solnčnikov,
Ljubljana, Mestni trg št. 15. (41) 5-3

Odgovorni urednik J. Naglič.

Balzam zoper ozeblino

od dr. Marinellija
izdeluje **G. Piccoli**, lekarničar „pri angelji“, Ljubljana, Dunajska cesta.
Najboljše in najsigurniše osvedočeno sredstvo zoper ozeblino. (109) 15-13
Steklenica s kopelišnim praškom 80 kr.

V Ameriko

pride najceneje, kdor se obrne na
Arnolda Reifa, Dunaj, I., Pestalozzigasse 1,
najstarejša tvrdka te vrste.
Natanóneje izpovedbe in prospekti
zastonj. (22) 50-8

Cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah
priporoča

A. Mayerjeva
trgovina piva v steklenicah
v Ljubljani. (1) 51-17

Meteorološko poročilo.

Mo-krina v mm	3.00	dež
Nebó	obl.	
Vetovi	zpd. sl. svzh. m.	
Temperatura	11.0 12.2 10.6	
Stanje barometra v mm	728.54 728.12 730.60	
Čas opazovanja	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	
Dan	17. aprila	

Zobe in zobovje

Umetne
vdevije po najnovejšem američanskem načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje **plombovanja** in vse **zobne operacije** (39) 7
zobozdravnik **A. Paichel**,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Račune, nakladne liste, kuverte, vizitke, sploh vsakovrstne tiskovine izgotovlja v mišnej izvršbi in po nizkih cenah **tiskarna Kleinmayr & Bamberg** v Ljubljani.

Važno za častnike in vojake!

Vojaške knjige

spisal Komel pl. Sočebčan, ces. kr. stotnik, se dobivajo v bukvarni
Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
na Kongresnem trgu št. 2:

Službovnik za o. kr. vojestvo, I. in II. del, slovensko, po 30 kr.
Službovnik za o. kr. vojestvo, II. del 30 kr., III. del 20 kr. (slovensko-nemški).
Garnizonska in stražna služba, 30 kr. (slovensko-nemški).
Bojna služba itd., 40 kr. (slovenski).
Slovnica vojaška, 1 gld.
Werndljeva puška (slovensko-nemški), 20 kr.
Pouk o zemljišči (slovensko-nemški), 20 kr.
Osnova vojestva, 20 kr. (28) 10

V našem založništvu je izišel na svitlo

drugi pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčičeve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo

2 gld., nevez. 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI APOTHEKER TRNKOCZY LAIBACH 1 STUCK 20.2

J. pl. Trnkóczy, lekar pri „pri zlatem samorogu“
priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem
Marijacejske kapljice za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvršten vseh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: **mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, króv v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo.** — 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. **Svarilo!** Opozarjamo, da se tiste **istinite Marijacejske kapljice** dobivajo samo v lekarni pri „**Samorogu**“ zraven rotóvža na Mestnem trgu v Ljubljani pri **J. pl. Trnkóczy-ju**. Razpošiljava se le jeden tucat.

Schubmarke.

Cvet zoper trganje

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živcih, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**ovetu zoper trganje po dr. Ma-**“
lión“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Planinski zelišni sirop kranjski,
izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in plučne bolečine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo

(8) 7

ribje DORSCH olje

najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpustke in bezgavne oteklino. 1 steklenica 60 kr., 1 velika 1 gold.

Salicilna ustna voda

najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kri čistilne kroglice

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrih in obistnih boleznih, v škatuljah a 21 kr.; jeden zavoj s 6. škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila z dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „**Samorogu**“
Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

Tiskata in zalágata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.